

Spørgsmaalet om at modtage Garnisoner, og at man turde paaregne, at der vilde gøres betydelige Ofre fra de vedkommende Byers Side for at modtage Garnisoner. Her har man imidlertid gjort Regning uden Vært. Det viste sig snart, at de sjællandske Byer — der var udpeget 6 som egnede til at modtage Garnisoner — gennem deres Byraad traadte sammen og dannede en Art Ring eller i alt Fald søgte en Forbindelse med hinanden, hvorigennem de vilde søge at sikre sig de bedst mulige Vilkaar overfor Staten. Og disse Forhandlinger, som senere bleve førte mellem Byraadene indbyrdes, resulterede i, at man enedes om et bestemt Grundlag, et nyt Grundlag for Forhandling om de Overenskomster, der skulde slutes mellem Staten og de vedkommende Byer, for at Byerne kunde modtage Garnisoner. Det forrige Ministerium bemyndigede da Kommissionen til at fortsætte Forhandlingerne med Byerne paa det af disse selv opstillede Grundlag, som i Hovedsagen gik ud paa, at Byraadene vel skulde lade opføre alle de fornødne militære Etablissementer og laane Pengene til dette Formaalets Opnaaelse, men at Staten skulde leje disse Etablissementer og gennem Lejeafgiften forrente og afdrage de Beløb, der vare medgaaede til disse Forhold. Da det nuværende Ministerium traadte til, viste det sig, at der var 5 Købstæder, hvis Byraad havde erklæret sig villige til at tiltræde de saaledes foreløbig affattede Overenskomster, medens der var 1 By tilbage, Holbæk, der viste sig uvillig til overhovedet at modtage en Garnison. Men senere gik Byraadet med til at tiltræde en Overenskomst om en Garnison i Holbæk paa Betingelse af, at der ved en Folkeafstemning viste sig Villighed mellem Skatteyderne til at modtage Garnisonen, og da denne Afstemning faldt ud til Gunst for, at Byen skulde have Garnison, gik Byraadet med til at tiltræde denne Overenskomst.

Da disse Overenskomster med de 6 Byer saaledes forelaa, foretog Krigsbestyrelsen en Beregning over den finansielle Forskel, der vilde være paa, om man benyttede den gamle Fremgangsmaade, at indkvartere hos Borgerne i Henhold til de gældende Love derom, eller om man gik til Opførelse af Kaserne i Henhold til de Overenskomster, som Byraadene nu havde tiltraadt, og da det viste sig, at der var betydelig Forskel herpaa — det var dyrere at indkvartere i Kaserne end at indkvartere hos Borgerne — tilskrev jeg Finansudvalget en Meddelelse derom, idet jeg for

hver Bys Vedkommende lod opgøre, hvilke Udgifter der i begge Tilfælde vilde falde paa Kommunerne og paa Statskassen, og Finansudvalget blev forespurgt, om man var villig til at foretrække Kaserneindkvartering for kommunal Indkvartering, trods det, at Kaserneindkvarteringen var dyrere. Da Forsvarsministeriet fra Finansudvalget fik Meddelelse om, at man foretrak Indkvartering i Kaserne, bemyndigede Forsvarsministeren og Indenrigsministeren Oberst Thortsen til at sammenkalde Byraadene i de 6 Købstæder og modtage deres Underskrifter paa de vedkommende Kontrakter, som derefter bleve indsendte til Ministeriet, og begge Ministre søgte da Finansudvalget om en forøget Bevilling paa de Kontoer, der vedrøre Garnisonsforholdene. Men nogen Tid efter forefaldt der en Begivenhed, som forandrede Situationen, idet nemlig de vedkommende 6 Byraad sendte en Deputation til Indenrigsministeren og Forsvarsministeren og overrakte en skarp Protest imod, at Ministeriet havde tilladt sig i det andet Ting at fremsætte Forslag til Lov om Værdistigningsskat i de 6 Garnisonsbyer. De mente, ja, de paastod endogsaa, at det var et Brud paa Forudsætningen for de Overenskomster, der vare sluttede, og de truede med, at de ikke vilde holde de underskrevne Overenskomster, hvis man ikke vilde frafalde Fordringen om en saadan Garnisonsskyld. Overfor et saadant Standpunkt, da man altsaa fra Byernes Side kunde vente en Protest med Hensyn til, hvorvidt de vilde fastholde Kontrakterne, hvis Rigsdagen gik ind paa Garnisonsskylden, fandt Ministeriet det ganske naturligt at svare vedkommende Byraad, at naar de ikke vare tilfredse med de sluttede Overenskomster og mente, der var begaaet et Brud derpaa, ja, truede med ikke at ville holde dem i Tilfælde af, at Forslaget om Værdistigningsskat blev vedtaget, fandt Ministeriet det ganske naturligt at løse dem fra deres Forpligtelser.

Forholdet er altsaa dette, at nu vender man tilbage til det, som altsaa nu maa træde i Kraft, nemlig at man benytter den Lovgivning for Indkvartering, der eksisterer og i flere Aar har eksisteret, for at faa dette Forhold ordnet. Det Lovforslag, jeg herved anbefaler til Tinget, gaar da ud paa, at Forsvarsministeren bemyndiges til at oprette de ved Hærloven af 30. September 1909 paakrævede nye Garnisoner for en Divisionsstab, 3 Fodfolks-Linieregimenters Stabe, 10 Fodfolks-